

Mănăstirea Sfântului Ioan Botezătorul

Această Mănăstire se află la est de Ierihon, la mică distanță de malul de apus al râului Iordan. Potrivit izvoarelor, pe aici au trecut Iordanul triburile lui Israel mergând să cucerească Pământul Făgăduinței. Potrivit tradiției din acea vreme, Mănăstirea a fost ridicată aproape de locul Botezului lui Hristos, peste peștera Sfântului Ioan Botezătorul. Istoricul Procopie menționează că Iustinian, cel care a construit Mănăstirea Sfântului Pantelimon din pustia Iordanului, a construit și o fântână în această Mănăstire a Înaintemergătorului care exista deja. Toți călătorii care au urmat după Procopie descriu această Mănăstire ca fiind „mare și trainică”. În secolul al VI-lea era cunoscută datorită caselor sale de oaspeți spațioase unde erau găzduiți pelerinii și „luminătorii”, adică acei monahi a căror unică misiune era aceea de a boteza pelerinii în râul Iordan. În secolul al XII-lea, Ioannis Fokas scrie că Mănăstirea a fost distrusă în urma unui cutremur, dar a fost reconstruită de Manuel Porfirogenetul, iar la începuturile secolului al XV-lea, datorită incursiunilor arabilor, monahii s-au retras și Mănăstirea a devenit refugiu al tâlharilor, așa încât ocârmuirea de atunci a fost nevoită să o distrugă. Pe un perete al Bisericii se află o icoană veche ce poartă această inscripție: „Iată Mielul lui Dumnezeu” și: „Veniți, aflat-am pe Cel dorit”. Clădirea Mănăstirii care se poate vedea azi a fost construită în secolul al XIX-lea de Patriarhia Ierusalimului.